

ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

τῶν Σωτηριολογικῶν Αἵρέσεων τοῦ ἐπ. Κηρύκου Κοντογιάννη

Ὁ ἐπ. Κήρυκος λέγει στοὺς ὄπαδούς του ὅτι ὅσοι τὸν ἀντιδροῦν στὸ θέμα τῆς Θείας Μεταλήψεως διδάσκουν δὴθεν ὅτι οἱ πιστοὶ πρέπει νὰ τρώγουν κρέατα καὶ γαλακτερά καὶ νὰ κοινωνοῦν. Ἀλλὰ ἡ συκοφαντία ταύτη εἶναι ψευδέστατη. Λέγει τὴν συκοφαντίαν ταύτην ὁ κ. Κήρυκος διὰ νὰ καλύψῃ τὰς δύο αἰρετικὰς του ἐπιστολάς πρὸς τὸν π. Πέτρο. Αἱ ἐν λόγῳ ἐπιστολαὶ ἐστάλθησαν ἐν καιρῷ τῆς Μεγάλης Σαρακοστῆς που ὄχι μόνο δὲν ὑπάρχει θέμα κρεατοφαγίας ἀλλὰ οὔτε λάδι δὲν τρώγεται ἐκτὸς τῶν Σαββάτων καὶ Κυριακῶν. Τότε ἀφοῦ τὸ σκάνδαλον ἄρχησε εἰς τὴν Κύριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας, καὶ ἐπροχώρησε τὴν Κυριακὴ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, καὶ ὁ π. Πέτρος ἀπεκήρυξε τὸν ἐπ. Κήρυκο προτοῦ ξεκινήσῃ ἡ Μεγάλῃ Εὐδομάδα, πῶς συκοφαντεῖ περὶ κρεατοφαγίας; Στὴν πραγματικότητα ὁ ἴδιος ὁ ἐπ. Κήρυκος εἶναι αὐτὸς που βλασφημεῖ καὶ κηρύττει αἵρέσεις χωρὶς τὸ παραμικρὸ σημεῖον μετανοίας.

Αἵρεσις εἶναι ἡ θεωρία τοῦ ἐπ. Κηρύκου ὅτι οἱ Χριστιανοὶ δὲν πρέπει νὰ κοινωνοῦν ποτέ τὴν Κυριακὴν ἀλλὰ μόνο τὸ Σάββατον. Καταστρέφει τὴν Χριστιανικὴν Σωτηριολογικὴν ἔννοια τῆς Κυριακῆς ὡς ἡμέρας τῆς σωτηρίας καὶ αἰωνίου ζωῆς καὶ τὴν ἀντικαθηστῆ μετὰ τὸ Σάββατον τῶν Ἑβραίων! (Αἵρεσις Κηρύκου = Σαββατιανισμός).

Αἵρεσις εἶναι ἡ θεωρία τοῦ ἐπ. Κηρύκου ὅτι ἡ νηστεία χωρὶς λάδι κάνει τὸν Χριστιανὸ «ἄξιο» τῆς κοινωνίας χωρὶς ὅμως νὰ κάμῃ καμμίαν ἀναφορὰν περὶ τοῦ μυστηρίου τῆς ἐξομολογήσεως καὶ τῆς διδασκαλίας τῆς Ἐκκλησίας ὅτι μόνο ὁ Θεὸς ἀξιῶνει τὸν ἄνθρωπο, διότι χωρὶς τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ «οὐδεὶς ἄξιος». (Αἵρεσις Κηρύκου = Πελαγיאτισμός).

Αἵρεσις εἶναι ἡ θεωρία τοῦ ἐπ. Κηρύκου ὅτι ἡ συνεχὴς κοινωνία ἐπιτρέπετο στοὺς πρῶτους χριστιανούς τάχα διότι ἦσαν ἅπαντες ἀσκηταὶ καὶ νηστευταὶ καὶ ὅτι ἡ νηστεία ταύτη τοὺς ἔκανε «ἄξιους τῆς κοινωνίας» παρόλο που στὴν πραγματικότητα οἱ πρῶτοι χριστιανοὶ ζοῦσαν ἀνάμεσα τοῦ κόσμου καὶ μέχρι καὶ οἱ ἐπίσκοποι ἦσαν παντρεμμένοι, καὶ ἐγνώριζαν μόνο τὴν νηστείαν τῆς Μεγάλης Σαρακοστῆς καὶ τῆς Τετάρτης καὶ Παρασκευῆς τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ, ἐνῶ οἱ σημερινοὶ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ νηστεύουν καὶ περισσότερες σαρακοστές. Οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι στοὺς ἱερούς κανόνας μᾶς ἀπαγορεύουν τὴν νηστείαν τοῦ Σαββάτου. Ἡ Σύνοδος τῆς Γάγγρας ἀναθεματίζει ὅσους ὀνομάζουν τὸ κρέας ἢ τὸν γάμον ἀκάθαρτα ἢ ὡς λόγους ἀναξιοτήτος τῆς κοινωνίας καθὸς γράφει ὁ 1^{ος} καὶ ὁ 2^{ος} κανὼν τῆς Συνόδου. (Αἵρεσις Κηρύκου = Μανιχαϊσμός).

Αίρεσις εἶναι ἡ θεωρία τοῦ ἐπ. Κηρύκου ὅτι ἂν «κατ' οἰκονομίαν» ἐπιτρέψει κάποιον «τυχερόν» νὰ κοινωνήσῃ κατὰ τὴν Κυριακὴν ἐντὸς τῆς περιόδου τῆς Μεγάλης Σαρακοστῆς θὰ πρέπει νὰ νηστεύσῃ τὸ Σάββατον χωρὶς λάδι, ἐνῶ ὁ 64^{ος} Ἀποστολικὸς Κανὼν ἀπαγορεύει τοῦτον καὶ ὁ 55ος κανὼν τῆς Πενδέκτης Συνόδου καταγγέλλει τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Πρεσβυτέρας Ρώμης νὰ παύσῃ τὴν κακοδοξίαν καὶ κακοπραξίαν ταύτην. Ἐπίσης ὁ Μέγας Φώτιος εἰς τὴν ἐγκύκλιόν του πρὸς τοὺς Ἀνατολικοὺς Πατριάρχας ὀνομάζει τὴν αὐστηρὰν νηστείαν τῶν Σαββάτων ἐντὸς τῆς Μεγάλης Σαρακοστῆς ὡς «πρώτην αἴρεσιν τῶν Δυτικῶν». (Αἴρεσις Κηρύκου = Λατινοφραγκισμός).

Αἴρεσις εἶναι ἡ θεωρία τοῦ ἐπ. Κηρύκου ὅτι οἱ λαϊκοὶ εἶναι ἀνάξιοι λόγῳ τῆς λαϊκῆς των τάξεως καὶ ἐκτὸς τῶν περιόδων τῶν νηστειῶν πρέπει νὰ προετοιμάζονται διὰ τὴν κοινωνίαν νηστεύοντες 7 ἡμέρες χωρὶς κρέας, 5 ἡμέρες χωρὶς γαλακτερά, 3 ἡμέρες χωρὶς οἴνελαιον, 1 ἡμέρα χωρὶς ἐλιές καὶ χαλβά. Αἰταιεῖ τὴν νηστείαν ταύτην εἰς ὅλους τοὺς λαϊκοὺς, ἔστω παντρεμμένοι, ἔστω παρθένοι, ἔστω γέροντες ἔστω νεανίσκοι, καὶ χωρὶς νὰ ἔχει τὸ δικαίωμα ὁ πνευματικὸς πατήρ νὰ κρίνῃ τὸν ἐξομολογούμενο μὲ αὐστηρότατην ἢ χαλαρότατην νηστείαν ἀνάλογα με τὰς ἀμαρτίας τοῦ καθ' ἑνὸς. Δηλαδή ἡ ἀμαρτία τους εἶναι τὸ ὅτι εἶναι λαϊκοί. Παραδόξως, ὁ κ. Κήρυκος ὁ ἴδιος τρώγει αὐγά, τηριά, γάλατα, κλπ, μέχρι καὶ 11:30μμ καὶ κάποτε καὶ μεσάνυχτα τὴν νύχτα τοῦ Σαββάτου καὶ λειτουργεῖ καὶ μεταλαμβάνει τὴν Κυριακὴν χωρὶς νὰ νοιώθῃ «ἀνάξιος». Δικαιολογεῖ τὴν ὑποκρισίαν του λέγοντας ὅτι «δικαιοῦμαι νὰ τρώγω χωρὶς νὰ νηστεύω διότι εἶμαι ἐπίσκοπος»!!! Φεῦ!!! Δηλαδή πιστεύει ὅτι ἡ ἐπισκοπικὴ του τάξις τὸν κάμνει «ἄξιον» τῆς κοινωνίας χωρὶς νὰ ἔχει ἀνάγκη τῆς νηστείας οὔτε μιᾶς ἡμέρας ἐνῶ οἱ λαϊκοὶ πρέπει νὰ νηστεύουν μία εὐδομάδα ἀπλὰ διότι εἶναι λαϊκοί. Τὸ σύστημα τοῦτο εἶχαν οἱ Φαρισαῖοι καὶ ἔλαβαν τὸν ἔλεγχον τοῦ Κυρίου, διότι ἐφόρτοναν στοὺς ὤμους τῶν ἀνθρώπων βαρὺ φορτεῖα ἐνῶ οἱ ἴδιοι δὲν ἐσύκωναν τὸ βάρος οὔτε ἐνὸς δακτύλου. (Αἴρεσις Κηρύκου = Φαρισαϊσμός).

Αἴρεσις εἶναι ἡ θεωρία τοῦ ἐπ. Κηρύκου ὅτι οἱ Ἱεροὶ Κανόνες δὲν ἠσχύνουν εἰς τοὺς ἰδικούς μας καιροὺς ἀλλὰ μόνο εἰς τὴν Ἀποστολικὴν ἐποχὴν. Διδάσκει ὅτι τότε ἡ Ἐκκλησία ἦτο «ἄξια» νὰ κοινωνῇ ἀλλὰ ὅτι τώρα ἡμεθα πάντες πεπτωκότες καὶ διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἐρμηνεύονται ἀλλοιῶς οἱ Ἱεροὶ κανόνες καὶ ὄχι μὲ τὸν ἴδιον τρόπο που ἐρμήνευαν τοὺς Ἱεροὺς κανόνες οἱ Ἅγιοι Πατέρες. Δηλαδή ὁ ἐπ. Κήρυκος διδάσκει ὅτι ἄλλη ἦτο ἡ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία καὶ ἄλλοι εἴμεθα ἐμεῖς, καὶ ὅτι «πρέπει νὰ ἐπανέλθομεν», ξεχνόντας τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ Κυρίου ὅτι «πύλαι ἄδου οὐ κατισχύσουσιν» τῆς Ἐκκλησίας, καὶ βλασφημώντας τὸ ἄρθρον τοῦ Συμβόλου τῆς Πίστεως εἰς τὸ ὁποῖον ὁμολογοῦμε ὅτι καὶ ἐμεῖς σήμερον, ἐλέω Θεοῦ, ἀνήκομεν εἰς τὴν «Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΝ Ἐκκλησίαν» καὶ ὅτι δέν ὑπάρχει ἄλλην Ἐκκλησίαν τῶν ἀποστολικῶν ἐποχῶν καὶ διαφορετικὴν ἐκκλησίαν σήμερον, ἀλλὰ ὑπάρχει ΜΙΑ ΚΑΙ ΜΟΝΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ, τότε καὶ τώρα, με τὴν ἰδίαν ὑποχρέωσιν νὰ τηρῇ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας καὶ νὰ τοὺς ἐρμηνεύῃ ἀκριβῶς ὅπως τοὺς ἐρμήνευαν οἱ Ἅγιοι Πατέρες. Οἱ μόνοι που πιστεύουν εἰς πρώτην «ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν» καὶ μεταγενεστέραν πτώσιν, καὶ ὅτι «πρέπει νὰ ἐπανέλθομεν» εἶναι οἱ Χιλιασταὶ καὶ Οἰκουμενισταὶ, οἱ ἴδιοι οὗτοι αἰρετικοὶ που δὴθεν «πολεμεῖ» ὁ κ. Κήρυκος, ἐνῶ διδάσκει τὰς ἰδίας κακοδοξίας των. (Αἱρέσεις Κυρήκου = Χιλιασμός καὶ Οἰκουμενισμός).

Ὁ ἐπ. Κήρυκος προσπαθεῖ νὰ δικαιολογήσῃ τὰς αἱρέσεις του μὲ τὴν ἐντελλῶς ἀνύπαρκτον καὶ ἀπαράδεκτον θεωρίαν ὅτι «εἶναι παράδοσις τοῦ Ἁγίου Πατέρα». Ἀλλὰ αἱ ψευδοδιδασκαλίαι τοῦ κ. Κηρύκου δέν ὑπάρχουν πουθενά στα γραφόμενα τοῦ Ἁγίου Πατρός Ματθαίου. Μάλλον ὁ Ἅγιος Πατήρ γράφει τὰ ἀκριβῶς ἀντίθετα. Τὸ κείμενο που ἔγραψε ὁ Ἅγιος Ματθαῖος τὸ 1933 «Περὶ Θείας Μεταλήψεως» καὶ ἐπίσης τὸ ἀπόσπασμα τοῦ βιβλίου «Περὶ Συνεχοῦς Μεταλήψεως» που βρίσκεται στὸ βιβλιαράκι τοῦ π. Εὐγενίου Τόμπρου που ἐτύπωσε τὸ 1966, ἀποδείχνουν ὅτι καθόλου δέν ἐσυμφωνούσαν οἱ Πατέρες Ματθαῖος καὶ Εὐγένιος μὲ τὰς θέσεις τοῦ σημερινοῦ ἐπ. Κηρύκου. Τὸ ἀπόσπασμα στὸ βιβλιαράκι τοῦ π. Εὐγενίου ἔχει τὸν τίτλον «Ἀπόσπασμα Ἀπὸ τὸ Βιβλίον Περὶ Συνεχοῦς Μεταλήψεως». Τὸ βιβλίον τὸ ἔγραψε ὁ Ἅγιος Μακάριος ὁ Νοταρᾶς, ἓνας ἀπὸ τοὺς Κολλυβάδες Πατέρες, καὶ περιέχει τὴν Ὁρθόδοξον διδασκαλίαν περὶ κοινωνίας τῶν Χριστιανῶν καθεκάστην Κυριακὴν καὶ ὄχι κάθε 40 ἡμέρες ἢ 4 φορές τὸν χρόνον. Πρέπει νὰ γνωρίζεται ὅτι ὁ Ἅγιος Πατέρας Ματθαῖος εἶχε τὸν Ἅγιον Νεκτᾶριον τὸν ἐν Αἰγίνης ὡς πνευματικὸν πατέρα. Ὁ Ἅγιος Νεκτᾶριος ἐδίδασκε περὶ συνεχοῦς μεταλήψεως τῶν λαϊκῶν. Ὁ πνευματικὸς πατέρας τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου ἦτο ὁ Ἅγιος Παχώμιος τῆς Χίου ὁ ὁποῖος ἦτο ἓνας ἀπὸ τοὺς Κολλυβάδες Πατέρες καὶ ἐπέμενε πως οἱ Χριστιανοὶ που δέν ἔχουν κανόνα ἢ κόλλυμα πρέπει νὰ κοινωνοῦν κάθε Κυριακῇ. Ἕνας ἄλλος πνευματικὸς υἱὸς τοῦ Ἁγίου Παχωμίου ἦτο ὁ Γέρον Μωϋσῆς τῶν Ἀθικίων (+1940), Ματθαϊκὸς Ἡγοῦμενος καὶ πνευματικὸς πατέρας τοῦ Κορινθίου Καλλίστου (+1986) καὶ τοῦ Ἀργολίδος Παχωμίου. Ὁ τελευταῖος ὀνομάσθη «Παχώμιος» πρὸς τιμὴν τοῦ Ἁγ. Παχωμίου, τοῦ πνευματικοῦ πατρός του Γέροντος Μωϋσῆ. Οἱ Κολλυβάδες Πατέρες Παρθένιος καὶ Εὐμένιος τῆς Μονῆς Κουδουμᾶ τῆς Κρήτης ἦσαν ἐπίσης οἱ πνευματικοὶ πατέρες τοῦ Ματθαϊκοῦ Ἐπισκόπου Κρήτης Εὐμενίου (+1981) καὶ τοῦ Ματθαϊκοῦ Ἀσκητοῦ π. Γενναδίου τῶν Ἀκουμίων τῆς Κρήτης (+1983).

Ἀφοῦ τόσοι πολλοὶ πατέρες τῆς Ματθαϊκῆς παρατάξεως ἔχουν ρίζες στοὺς Ἁγίους Κολλυβάδες Πατέρες καὶ στὴν διδασκαλίαν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας περὶ τῆς συνεχοῦς Μεταλήψεως, πῶς ἔγειναν

ἀργότερα οἱ «Ματθαϊκοὶ» τόσο ἀντίθετοι τῆς Κολλυβαδικῆς παραδόσεως; Μάλλων ἢ πλάνη ἐμφανίζεται διὰ πρώτην φοράν εἰς τὸ «συνέδριον» τοῦ 1979 εἰς τὴν Μονὴ Μεταμορφώσεως, ὅπου οἱ λαϊκοὶ θεολόγοι Ἐλευθέριος Γκουτζίδης, Μηνᾶς Κοντογιάννης, Ἀντώνιος Μάρκου καὶ ἄλλοι εἰσήγαγαν εἰς τοὺς κόλπους τῶν Ματθαϊκῶν τὴν κακόδοξον θεωρίαν των. Κατὰ τὴν δεκαετίαν τοῦ 1970 καὶ πλέον οἱ λαϊκοὶ θεολόγοι Γκουτζίδης καὶ Κοντογιάννης, σύμβουλοι τότε τοῦ Μακαριοτάτου Ἀνδρέου (+2005), ἔφεραν εἰς τὸν χῶρον τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. τὴν κακόδοξον θεωρίαν περὶ διαφορᾶς μεταξὺ κληρικῶν καὶ εὐσεβῶν λαϊκῶν στὴν πρό τῆς κοινωνίας νηστείαν καὶ στὴν συχνότητα τῆς Θείας Μεταλήψεως. Ἀποκλύεται νὰ ἦτο διδασκαλία τοῦ Ἁγίου Πατρός Ματθαίου ἢ τοῦ π. Εὐγενίου Τόμπρου ἀφοῦ δέν ὑπάρχει ἢ πλάνη στὰ γραφόμενά τους, καὶ ἀφοῦ ἦσαν καὶ τοῦτοι πνευματικοὶ ἀπογόνοι τῶν Κολλυβάδων Πατέρων δέν γίνεται νὰ παραχάραζαν τὴν διδασκαλίαν τῶν πνευματικῶν των πατέρων. Ἄλλοι ἐπέβαλαν τὴν κακόδοξον θεωρίαν καὶ φαρισαϊκὴν πράξιν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἴσως οἱ «λαϊκοὶ θεολόγοι».

Ἀλλὰ οἱ «λαϊκοὶ θεολόγοι» δέν εἰσήγαγαν μόνο αὐτὴν τὴν πλάνην. Τὸ 1977 ἐμφανίζεται καὶ στὸν Κ.Γ.Ο. διὰ πρώτην φοράν ἡ συκοφαντία περὶ «εἰκονομαχίας» καὶ περὶ αὐτῶν ποῦ «πολεμοῦν τὴν εἰκόνα τῆς Ἁγίας Τριάδος». Τὸ κείμενον τοῦτο τὸ ἔγραψε ὁ κ. Ἐλευθέριος Γκουτζίδης. Ἐπίσης στὴν «καθαίρεσιν» τοῦ ἐπ. Καλλίστου ἐμφανίζεται ἡ πρώτη κατηγορία ὡς ἐξῆς: «ἐπὶ καταστροφή τῆς εἰκόνας τῆς Ἁγίας Τριάδος»!!! Ὅπως δὴποτε ὁ κ. Γκουτζίδης καὶ ὁ κ. Κοντογιάννης συνέγραψαν τὸ πρακτικὸν τῆς καθαιρέσεως καὶ τὸ ἐδημοσίευσαν εἰς τὸν Κ.Γ.Ο. ὅπου διευθυντῆς ἦτο ὁ κ. Γκουτζίδης. Ὁ κ. Κήρυκος Κοντογιάννης ἐπίσης ἔγραψε καὶ τὰς συνοδικὰς ἐγκυκλίους τοῦ 1983, 1987, 1990 καὶ 1992 περὶ τοῦ θέματος τῶν εἰκόνων. Τώρα βεβαίως ἀρνιέται πως τὰ ἔγραψε, ἀλλὰ τὰ κείμενα τοῦ ἀρχείου τῆς «Μονῆς» Κορωπίου βεβαιοῦν τὴν πραγματικὴν ἀλήθειαν. Δηλαδή οὗτοι οἱ δύο ἀθεολόγοι «θεολόγοι» ἔφεραν τὴν πλάνην περὶ δῆθεν «εἰκονομαχίας» στὴν Ἐκκλησίαν σχεδῶν 20 ἔτη πρὶν γίνῃ τὸ σχίσμα τοῦ 1995. Καὶ τώρα ὁ κ. Κήρυκος καὶ ὁ κ. Γκουτζίδης θέλουν νὰ δογματίσουν καὶ τὴν πλάνη των ἔναντι τῆς Ὁρθοδόξου διδασκαλίας περὶ συνεχοῦς μεταλήψεως, παρόλο ποὺ οἱ ἱεροὶ κανόνες, ἡ Πατρολογία ἅπασα καὶ οἱ Κολλυβάδες Πατέρες βρίσκονται εἰς ἀκριβῶς ἀντίθεσιν εἰς αὐτὰ ποὺ γράφει ὁ Κήρυκος στὰς δύο αἰρετικὰς του ἐπιστολάς πρὸς τὸν π. Πέτρον.

Εἶναι ἄξιον ἀπορίας πῶς ὁ ἐπ. Κήρυκος αὐτοθεωρεῖται «Γνήσιος Ὁρθόδοξος» καὶ πῶς ἀπεκήρυξε ὀλόκληρη τὴν Ἱερὰν Σύνοδο κατὰ τὸ 2005 καὶ τὰς εὐλογημένας χεῖρας τοῦ Μακαριοτάτου Ἀνδρέου ποὺ τὸν ἐχειροτόνησαν εἰς ὅλους τοὺς βαθμοὺς τῆς ἱερωσύνης, ἐνῶ ὁ ἴδιος ὁ κ. Κήρυκος μετὰ σατανικοῦ ἐγωῖσμοῦ καὶ φανατισμοῦ προσπαθεῖ νὰ δογματίσει ἀρχαῖες αἰρέσεις ποὺ ἐκαταδίκασεν ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ

πρὶν ἀπὸ πολλοὺς αἰῶνες, δηλαδή, αἱ αἱρέσεις τοῦ Σαββατιανισμοῦ, Πελαγιανισμοῦ, Μανιχαϊσμοῦ, Λατινοφραγκισμοῦ, Φαρισαϊσμοῦ καὶ Χιλιασμοῦ. Κηρύττει ἐπίσης καὶ θεωρία που βασίζεται εἰς τὸν Οἰκουμενισμόν, ὅτι τάχα ἡ σημερινὴ Ἐκκλησία εἶναι εἰς κατάστασιν πτώσεως καὶ πρέπει «νὰ ἐπανέλθομεν εἰς τὴν Ἀποστολικὴν Ἐποχὴν» σὰν καὶ νὰ μὴν ἀνήκομεν ἤδη εἰς τὴν Μίαν, Ἀγίαν, Καθολικὴν καὶ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΝ Ἐκκλησίαν! Καὶ πῶς πολεμεῖ τὴν παναίρεσιν τοῦ Οἰκουμενισμοῦ ἐὰν κηρύττει τὸ ἴδιον σατανικὸν πνεῦμα τῆς παναιρέσεως; Ἀπορούμε πῶς εἶναι δυνατόν νὰ ἐκατάντησε ὁ ἐπ. Κήρυκος εἰς τὰς χειρότερας πλάνας τῆς χριστιανικῆς ἱστορίας; Ἀφοῦ εἶναι «γνήσιος» καὶ «αὐστηρός». Ἀλλὰ δυστυχῶς γνήσιος εἶναι μόνο στὰ λόγια, οὐχὶ ὅμως στὰ ἔργα. Καὶ αὐστηρός εἶναι μόνο στοὺς ἄλλους ἀλλὰ ποτέ στὸν ἑαυτό του. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι δὲν εἶναι Χριστιανὸς ἀλλὰ μᾶλλον σκέτος Φαρισαῖος.

Δέν εἶναι ἄσχημο νὰ εἶναι κάποιος «γνήσιος» καὶ «αὐστηρός». Ἀλλὰ πρέπει πρῶτα νὰ εἶναι Ὁρθόδοξος καὶ Χριστιανός. Δυστυχῶς καμμίαν Ὁρθοδοξίαν ἢ Χριστιανωσύνην δὲν λάμπει εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Κηρύκου καὶ εἰς τὰς δύο αἰρετικὰς του ἐπιστολάς πρὸς τὸν π. Πέτρον. Ὁ Θεὸς νὰ τὸν ἐλεήσει καὶ νὰ τὸν ὀδυγήσῃ εἰς τὴν μετάνοιαν. Ἀλλὰ πολὺ δύσκολον θὰ εἶναι νὰ μετανοήσῃ διὰ τὰ σχίσματα τοῦ 1976, 1977, 1995 καὶ 2005 διὰ τὰ ὁποῖα ἔχει μεγάλην εὐθύνην. Ἀλλὰ ἐὰν δὲν μετανοήσῃ ἀλλίμονόν του, διότι σύμφωνα μὲ τοὺς Ἁγίους Πατέρες, οὔτε τὸ αἷμα μαρτυρίου δὲν δύναται νὰ ἀφαιρέσῃ τὴν ἁμαρτίαν ἑνὸς σχίσματος. Σκέψου τί χειρότερα εἶναι ἢ κατάστασις τοῦ κ. Κηρύκου που ἔχει εἰς βάρος του τέσσερα σχίσματα καὶ τώρα πάει διὰ πέμπτον; Ὁ Θεὸς νὰ τὸν ἐλεήσει.